

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

18 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Boico Victor

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Delijan Victor în numele inculpatului Delescu Mihail, prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 13 noiembrie 2018 și a sentinței Judecătoriei Cahul /sediul Taraclia/ din 22 iunie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Delescu Mihail XXXXX, născut la XXXXX, originar din XXXXX, domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 30.10.2017 – 22.06.2018 (prima instanță);
2. 11.09.2018 – 13.11.2018 (instanța de apel);
3. 25.02.2019 – 18.06.2019 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul /sediul Taraclia/ din 22 iunie 2018, Delescu Mihail a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 200 u.c., echivalentul a 4 000 lei.

Delescu Mihail a fost eliberat de la pedeapsa stabilită în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Delescu Mihail în perioada de timp din 13.01.2011 până la 31.01.2011, data precisă nefiind stabilită, fiind înlăturat de la funcția de director al ÎS „Acvacultura - Moldova”, filiala Taraclia, din intenții materiale, urmărind scopul de sustragere a faxului de model „Panasonic”, deja utilizat, seria KXFT93UA, care aparținea ÎS „Acvacultura - Moldova”, din încăperea biroului, care a fost amplasat în incinta „XXX XX”, pe str. XXXXX 142, or. Taraclia, în care Delescu Mihail, fiind director al ÎS „Acvacultura - Moldova”, filiala Taraclia, unde își efectua activitatea sa, și având acces liber, a luat faxul dat fără a avea intenția de a-l restitui ÎS „Acvacultura - Moldova”, filiala Taraclia, directorul căreia a fost, conform ordinului din 13.01.2011 fiind numit Moldovan Stepan, deci, tainic a sustras faxul dat, de care a

dispus după cum a considerat necesar, iar prin acțiunile sale ilicite a cauzat ÎS „Acvacultura - Moldova” prejudiciul material în sumă de 1 595 lei.

Astfel, acțiunile lui Delescu Mihail au fost încadrate în baza art. 186 alin. (1) Cod penal, „*Furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane*”.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Delijan Victor împreună cu inculpatul Delescu Mihail, solicitând casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat, invocând că inculpatul vina de comiterea celor imputate nu a recunoscut, de la biroul în care se afla faxul a avut cheie și contabilul Pitel N., în perioada când a fost concediat, inculpatul nu era la serviciu să-și îndeplinească atribuțiile de serviciu, era în concediu medical, tot ce se afla în clădirea ÎS „Acvacultura - Moldova” filiala Taraclia, a fost scos în lipsa lui. Declarațiile inculpatului corespund în tocmai cu declarațiile date de Doicovoi G., care adăugător la cele indicate de Delescu M., a menționat că faxul a fost luat de către colaboratorii întreprinderii sub conducerea lui Moldovan S., împreună cu documentele întreprinderii.

Mai mult, au indicat că, declarațiile martorilor acuzării urmează a fi apreciate critic, or aceștia nu se află în relații bune cu Delescu Mihail și nu pot să demonstreze obiectivitatea învinuirii inculpatului, nici unul nu a putut răspunde la întrebarea de ce au fost scoase documentele din ÎS „Acvacultura - Moldova” filiala Taraclia și nu a fost întocmit actul în care să fie incluse toate bunurile ridicate din întreprindere și a tuturor actelor contabile, nu există date precum că Delescu ar fi fost informat despre data și ora vizitei făcute de Moldovan S. la întreprindere cu grupa sa, faptul că faxul se afla la întreprindere reiese din declarațiile lui Pitel și Doicova așa cum nici unul din ei nu căutau fax la altă întreprindere pentru a transmite informația la Chișinău, chiar dacă Moldovan S., Daradur M., Calesnicov A., Pitel N., Doicova G. indică că Delescu M. ar fi sustras faxul, în lipsa acestuia, oricare dintre ei puteau să i-a faxul dat, în prezent nu există așa întreprindere ÎS „Acvacultura - Moldova” filiala Taraclia și dacă nu este parte vătămată nu este nici cauză penală, cauza penală a fost pornită la 12.12.2012, iar din această ordonanță clar reiese că unicul bănuț de sustragere a faxului este Delescu Mihail, însă recunoscut și audiat în calitate de bănuț a fost abia la 10.07.2017, termenul de trei luni, prevăzut de art. 63 Cod de procedură penală, este necesar de a fi calculat de la data pornirii urmăririi penale, învinuirea i-a fost adusă abia la 29.03.2017, chiar dacă legea îl impunea pe procuror să înainteze învinuirea până la 12.03.2013, însă cu încălcarea prevederilor art. 63 alin. (4) Cod de procedură penală, organul de urmărire penală nu a emis ordonanța de scoatere de sub urmărire penală a lui Delescu Mihail și nici nu i-au adus la cunoștință ordonanța din 12.12.2012, în aceiași zi nu i-au comunicat drepturile și obligațiile, prin ce l-au lipsit de dreptul de contestare a ordonanței date, astfel, au fost încălcate prevederile art. 63-64 Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 13 noiembrie 2018, apelul declarat a fost respins ca nefondat.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a statuat că, audiind participanții la proces, cercetând suplimentar probele administrate în prima instanță, și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, s-a demonstrat că acțiunile inculpatului au fost corect încadrate în baza art. 186 alin. (2), lit. d) Cod penal, conform indicilor calificativi: *”furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile”*

În acest sens instanța de apel a indicat că, ținând cont de faptul că art. 126 Cod penal, a fost modificat prin Legea nr. 207 din 29.07.2016, prima instanță corect a stabilit că semnul calificativ *”daune în proporții considerabile”* nu și-a găsit confirmarea în cursul examinării cauzei așa cum, acest fapt nu a fost invocat de partea vătămată. Din care considerente just a conchis că acțiunile lui Delescu Mihail este necesar de a fi calificate în baza art. 186 alin. (1) Cod penal, conform indicilor calificativi *”furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane”*.

Instanța de apel a mai indicat că, din conținutul ordonanței de începere a urmăririi penale din 12 decembrie 2012, urmărirea penală a fost pornită pe faptul furtului de la ÎS „Acvacultura - Moldova” filiala Taraclia, iar alegațiile apărării și a inculpatului că în partea constatatoare a ordonanței este indicat că urmărirea penală a fost pornită în privința inculpatului personal, sunt pur declarative. Or, în partea constatatoare a ordonanței sunt descrise acțiunile ce au dus la înregistrarea și pornirea urmăririi penale, deoarece nu există vreuna din circumstanțele care exclud urmărirea penală. Adică, prin ordonanța din 12 decembrie 2012, lui Delescu Mihail nu i-a fost atribuit statutul de bănuț, așa cum s-a invocat în apelul depus.

Mai mult, instanța de apel a menționat că, ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț în sensul art. 63 alin. (1) Cod de procedură penală, este considerată acea ordonanță, în care organul de urmărire penală pentru prima dată de la momentul pornirii urmăririi penale expune fapta infracțională ca pe o fapta deja constatată și săvârșită de o persoană concretă. În cauză, această ordonanță este cea din 10 iulie 2017 (f.d.102 v. I), iar învinuirea lui Delescu Mihail i-a fost înaintată la data de 05 octombrie 2017 (f.d.146 v.I), astfel, instanța de apel a indicat că avocatul și inculpatul eronat au considerat că a fost încălcat termenul de ținere a lui Delescu Mihail în calitate de bănuț. Din ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț a lui Delescu Mihail și cea de recunoaștere în calitate de învinuit, rezultă respectarea acestui termen. Astfel, de către organul de urmărire penală au fost respectate prevederile Codului de procedură penală, respectiv argumentele apărătorului invocate în interesele inculpatului precum că, a fost ținut în calitate de bănuț mai mult de trei luni, necesită a fi respinse ca neîntemeiate.

Instanța de apel a considerat că, nu poate fi reținut ca întemeiat argumentul, precum că oricine putea să ia faxul, deoarece toți martorii audiați pe dosar au făcut trimitere la faptul că în acea zi biroul lui Delescu Mihail era încuiat și Doicova G. a spus că nu are cheie, că cheia este la Delescu Mihail, deci doar el avea acces la acel birou în care se afla faxul și doar el îl putea lua, nu oricine, ceea ce a și făcut, după cum rezultă din probele existente la dosar.

Instanța de apel a mai menționat că, la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a determinat circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat asupra încetării procesul penal în privința lui Delescu Mihail învinuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal, deoarece există circumstanțe care exclud urmărirea penală și tragerea la răspundere penală, adică a intervenit termenul de prescripție de atragere la răspundere penală.

Mai mult, referitor la argumentul apărării, precum că în prezent nu există parte vătămată și din acest considerent nu poate fi trasă persoana la răspundere, instanța de apel a menționat că așa probă, că în prezent nu mai există ÎS „Acvacultura - Moldova” filiala Taraclia, la materialele dosarului nu a fost anexată, dar chiar de era să fie anexat un asemenea document, totuși la momentul sustragerii faxului întreprinderea dată exista. Deci, acest argument nu poate fi reținut ca unul întemeiat așa cum, a fost demonstrat faptul că faxul dat era la balanța întreprinderii și a fost sustras, și chiar dacă la moment întreprinderea nu mai există, această circumstanță nu schimbă nicicum calificarea faptei săvârșite.

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Delijan Victor în numele inculpatului Delescu Mihail, neindicând nici un temei pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prin care solicită, casarea deciziei și a sentinței, pronunțarea unei decizii prin care inculpatul să fie achitat, invocând motive similare cu cele indicate în apelul declarat.

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, prin care a manifestat dezacordul cu recursul declarat, a solicitat declararea recursului ca inadmisibil cu menținerea deciziei instanței de apel motivând prin faptul că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, și-a argumentat suficient soluția.

7. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul și să dispună rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de

procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

Conform art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă urmează a fi apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali – vagi, reprezintă motiv de casare.

Colegiul penal constată că aceste prevederi legale deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea prezentei cauze în ordine de apel.

La caz, Colegiul penal lărgit atestă că deși recurentul nu indică nici un temei de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, din textul recursului ordinar declarat rezultă că acesta critică decizia instanței de apel sub aspectele că hotărârea instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și că nu au fost întrunite elementele infracțiunii, cazuri ce cad sub incidența temeiurilor pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală.

Astfel, în urma verificării materialelor cauzei sub aspectele invocate, Colegiul penal lărgit relevă că în speță s-a confirmat temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În acest sens, Colegiul penal lărgit menționează că potrivit faptei criminale incriminate în rechizitoriu (f.d. 155-157, vol. I), constatate ca fiind săvârșită de inculpatul Delescu Mihail, descrise în sentința primei instanțe (f.d. 218 v. I), s-a reținut de către prima instanță că *”Delescu Mihail în perioada de timp din 13.01.2011 până la 31.01.2011, data precisă nefiind stabilită, fiind înlăturat de la funcția de director al ÎS „Acvacultura - Moldova”, filiala Taraclia, din intenții materiale, urmărind scopul de sustragere a faxului de model „Panasonic”, deja utilizat, seria KXFT93UA, care aparținea ÎS „Acvacultura - Moldova”, din încăperea biroului, care a fost amplasat în incinta „XXX XX”, pe str. XXXXX 142, or. Taraclia, în care Delescu Mihail, fiind director al ÎS „Acvacultura - Moldova”, filiala Taraclia, unde își efectua activitatea sa, și având acces liber, a luat faxul dat fără a avea intenția de a-l restitui ÎS „Acvacultura - Moldova”, filiala Taraclia, directorul căreia a fost, conform ordinului din 13.01.2011 fiind numit Moldovan Stepan, deci, tainic a sustras faxul dat, de care a dispus după cum a considerat necesar, iar prin acțiunile sale ilicite a cauzat ÎS „Acvacultura - Moldova” prejudiciul material în sumă de 1 595 lei.”*. Acțiunile inculpatului fiind încadrate de prima instanță în baza art. 186 alin. (1) Cod penal. Ulterior, sentința a fost menținută de instanța de apel fără modificări.

Subsidiar, Colegiul penal lărgit atestă că această concluzie a primei instanțe, conform sentinței (f.d. 219 – 223, vol. I), s-a întemeiat în urma cercetării următorului cumul de probe, verificat prin citire de către instanța de apel, descris și în decizia instanței de apel (f.d. 259 – 262, vol. I), și anume:

- declarațiile martorului Moldovan Stepan (f.d. 174 – 175 v. I);
- declarațiile martorului Piteli Natalia (f.d. 176 – 178 v. I);
- declarațiile martorului Colesnicov Alexandr (f.d. 179 v. I);
- declarațiile martorului Daradur Mihail (f.d. 184 v. I);
- declarațiile martorului Doicova Galina (f.d.192 – 193 v. I);
- declarațiile martorului Puceva Domnica (f.d. 204 v.I);
- declarațiile martorului Pulucciu Nadejda (f.d. 205 v.I);
- adresarea directorului ÎS Acvacultura – Moldova filiala Taraclia, Moldovan, din 09.02.2011 conform căruia în urma efectuării inventarierii bunurilor care se aflau la balanța întreprinderii ÎS Acvacultura – Moldova filiala Taraclia, a fost depistată lipsa faxului (f.d. 4 v.I);
- copia actului de transmitere din 12.02.2011 potrivit căruia ștampila întreprinderii ÎS Acvacultura – Moldova filiala Taraclia a fost primită de Pitel Natalia de la Doicova G. (f.d. 9 v. I);
- copia ordinului nr. 10 din 15.04.2010 a Directorului General ÎS Acvacultura – Moldova de angajare la lucru în funcția de directorul ÎS Acvacultura – Moldova

filiala Taraclia Delescu Mihail, începând din 15.04.2010 și crearea comisiei de luare – preluare (f.d. 18 v. I);

- copia ordinului nr. 1 din 13.01.2011 a Directorului General ÎS Acvacultura – Moldova de angajare la lucru în funcția de director ÎS Acvacultura – Moldova filiala Taraclia, Moldovan Stepan și concediere pe directorul ÎS Acvacultura – Moldova filiala Taraclia, Delescu Mihail, în baza art. 86 pct. 1 p.p. CM și crearea comisiei de luare – preluare (f.d. 19 v. I);

- copia borderoului de comparare întocmită în baza ordinului nr. 1 din 13.02.2011 conform căruia a fost depistată pierderea faxului cu valoare de 1 595,93 lei – parafa nr. 51 (f.d. 24 v. I);

- certificatul nr. 46 din 01.04.2011 o parte din bunuri care nu ajungeau în ÎS Acvacultura – Moldova filiala Taraclia a fost restituită de Delescu M.;

- factura de serie SX 1059255 din 02.10.2007 conform căreia ÎS Acvacultura – Moldova filiala Taraclia a procurat fax de model Panasonic KX FT932 UA cu valoare fără TVA 1 595,83 lei(f.d. 56 v. I);

- copia facturii seria FV 1544820 din 19.09.2011 conform căreia ÎS Acvacultura – Moldova filiala Taraclia a procurat fax de model Sharp UX 73UE cu valoare fără TVA 1 375 lei(f.d. 143 v.I).

La acest capitol, Colegiul penal lărgit în rezultatul verificării materialelor cauzei stabilește că instanța de apel prin decizia de menținere a sentinței fără modificări, a omis a elucida toate circumstanțele esențiale ale cauzei, criticate inclusiv în apelul declarat de apărător în numele inculpatului și anume prin care probe a fost dovedit că anume inculpatul Delescu Mihail a săvârșit infracțiunea, făcându-se trimitere numai la declarațiile martorilor, din care rezultă că în cabinetul inculpatului unde se afla faxul aveau acces mai multe persoane, dar furtul la comis inculpatul Delescu Mihail, ce este o presupunere.

În acest sens, Colegiul penal lărgit mai atestă că inculpatul a fost în concediu medical de la sfârșitul lunii decembrie 2010, iar din declarațiile martorului Pitel Natalia (f.d. 176 – 178 v.I) se constată că chei de la cabinetul unde se afla faxul avea atât inculpatul cât și martorii Pitel Natalia și Doicova Galina, mai mult martorul Pitel Natalia a indicat că din data de 01 ianuarie 2011 până la data de 15 ianuarie 2011 faxul a fost în cabinet, când a venit Moldovan, ultimul a luat cheile de la Pitel Natalia și Doicova Galina de la cabinetul unde se afla faxul.

Colegiul penal lărgit mai constată că nu a fost întocmit proces verbal de ridicare semnat de mai multe persoane cu enumerarea bunurilor și documentelor contabile ridicate.

La același capitol, Colegiul penal lărgit determină că instanța de apel a omis de a clarifica o circumstanță esențială ce rezultă din fapta incriminată inculpatului și constatată în sentința primei instanțe, în care s-a constatat că inculpatul în perioada de timp din 13.01.2011 până la 31.01.2011 a luat faxul dat fără a avea intenția de a-l restitui, deși inculpatul a fost eliberat din funcție la 13.01.2011, din declarațiile martorilor se constată că până la data de 15.01.2011 faxul se afla în

cabinet, și nimeni nu a văzut dacă într-adevăr inculpatul a luat faxul dat, acces în biroul unde se afla faxul au avut mai multe persoane, și mai mult nu a fost întocmit vreun proces verbal cu enumerarea bunurilor și documentelor contabile ridicate.

În acest sens Colegiul penal lărgit, susține că, art. 8 alin. (3), 24 alin. (2), 325 alin. (1), 389 alin. (2), art. 413 alin. (1) Cod de procedură penală, prevăd că instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii și sentința de condamnare nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii se interpretează doar în favoarea inculpatului.

Astfel, instanța de judecată nu este în drept să completeze învinuirea cu circumstanțe care ar justifica-o și care ar agrava situația inculpatului, și să-și întemeieze soluțiile pe presupuneri și dubii.

În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărârea Capean contra Belgiei din 13 ianuarie 2005, a constatat că în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

La caz, Colegiul penal lărgit reține, că atât în prima instanță, cât și în instanța de apel, acuzatorul de stat nu a prezentat careva probe incontestabile ce ar fi putut dovedi comiterea furtului de către inculpatul Delescu Mihail.

În baza celor expuse supra, Colegiul penal lărgit atestă că decizia instanței de apel în aspectele evidențiate nu este motivată suficient, or aceasta urma să se pronunțe asupra temeiniciei apelului declarat, sub aspectul legalității sentinței de condamnare a primei instanțe și în urma verificării probelor acuzării cercetate de prima instanță, să constate dacă inculpatul este vinovat sau nu de comiterea infracțiunii incriminate în rechizitoriu și constatate ca fiind comise de către acesta prin sentința primei instanțe.

Însă, se atestă că fără a fi elucidate pe deplin aceste aspecte, instanța de apel a pronunțat pripit soluția în cauză, prin ce pe cale de consecință rezultă că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, fiind astfel incident în speță temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, or instanța de apel a admis erorile de drept menționate supra și nemotivat a menținut fără modificări soluția de condamnare a primei instanțe.

8. La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de dispozițiile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual penale – asupra motivelor esențiale indicate în apel și

În măsura competenței sale asupra motivelor din recursul declarat, nominalizate în prezenta decizie, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță, în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea aprecierea cuvenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să analizeze la modul cuvenit prezența sau lipsa elementelor infracțiunii imputate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, și în dependență de circumstanțele constatate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu și de practica relevantă a CtEDO, în cadrul unui proces de judecată contradictoriu, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

9. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Delijan Victor în numele inculpatului Delescu Mihail, casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 13 noiembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Delescu Mihail XXXXX**, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Cahul.

Decizia nu este supusă căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la **18 iulie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor